

עד לאחרונה איש לא שמע על יונתן בשיא. כעת שמו מוכר לכל אדם ירא שמיים האוהב את עם ישראל וארצו. שמו של בשיא היה נשאר בלתי ידוע לולא קיבל מינוי בלתי מוסרי מאת ראש הממשלה שרון לשמש ראש מנהלת הפינוי. בתפקיד זה בשיא, אדם דתי, ישמש מחסל ראשי של עזה ושומרון ואחראי לגירוש משפחות יהודיות מבתיהן וחיסול קהילות יהודיות.

בראינות שנתן בשיא באחרונה ניסה להסביר מדוע קיבל את "המשימה הכואבת הזו". הוא טוען כי קשה לו מאד לבצע את המשימה, אך לאחר התלבטויות רבות קיבל אותה. מדוע? משום שהוא מרגיש שכאדם דתי יוכל לבצע את התפקיד הקשה הזה בחמלה וברגישות גדולות יותר. אני מכיר את המנטליות הזו.

במשך כמעט שני עשורים בכלא חייתי בעולם של פושעים, כולל רוצחים, אנסים, אנשים שהתעללו מינית בילדים, ורוצחים שכירים. המכנה המשותף לכל הפושעים הקשים האלה הוא יכולתם לתת הסבר הגיוני לפשעיהם. תמיד יש להם איזה תירוץ, איזו סיבה מקלה, שלדעתם מצדיקים את ביצועם של פשעים נוראים, שלפי כל קנה מידה מוסרי אינם ניתנים להצדקה.

השקפתו של יונתן בשיא כראש מנהלת הפינוי מזכירה לי את הסיפור של מרק – אדם שפגשתי לפני שנים רבות כאשר ריצה את עונשו בכלא שאני יושב בו. מה היתה העברה שלו? מרק אנס את בתו בת הארבע פעמים רבות, צילם את מעשי האונס בוידאו, ומכר עותקים באינטרנט.

פעם שאלתי את מרק איך יכול היה לעשות דבר כזה לבתו התינוקת. האם לא אהב אותה? איך יכול היה לפגוע בה? האם לא ידע שהוא צריך היה להגן על בתו ולא להשפיל ולנצל אותה?

מרק הביט בי כאילו אני לא בסדר שאני שואל שאלות כאלה. בסבלנות הסביר לי שכמוכן שהוא אוהב את בתו. "לאחר הפעם הראשונה זה לא כאב לה, ולאחר מכן נדמה לי שהיא אהבה זאת". הוא המשיך לספר כי הרויח היטב ממכירות קלטות הוידאו, וכי כתוצאה מכך בתו נהנית מרמת חיים גבוהה יותר. אז מה לא בסדר? ככלות הכול, אמר, מוקדם או מאוחר מישוהו ילמד אותה את ענייני המין, "אז מדוע לא אני, שאוהב אותה באמת?"

ליונתן בשיא יש גירסה משלו להגיון מסולף כזה, כדי להצדיק מדוע יהודי דתי כמוהו יכול לקבל ולבצע משימה בלתי מוסרית ובלתי מוצדקת של הפרדת יהודים מבתיהם ומארצם. אבל יונתן בשיא איננו פושע מועד. הוא יהודי דתי. אפילו אם בשיא היה יהודי חילוני שאינו יודע תורה, זה היה גרוע. אך שיהודי דתי יסכים מרצון לבצע משימה של עקירת יהודים מארץ ישראל וגירושם מבתיהם – זהו מעשה תועבה וחילול השם שאינו ניתן לסליחה. לא יכול להיות שום הגיון שיצדיק סוג זה של חוסר מוסר, שום נסיבות מקלות. ליהודי דתי לא יכולה להיות שום הצדקה להסכים מרצון לקבל משימה מרושעת כל כך.

כיהודי דתי, בשיא מחויב מבחינה חוקית ומוסרית לחיות ולפעול על פי תורת ישראל. התורה מלמדת אותנו כי ארץ ישראל היא המורשה הנצחית של העם היהודי. היא ניתנה לנו על ידי הקב"ה כדי לאהוב אותה, לדבוק בה, לכבד אותה ולשמור על שלמותה, ולא להפך!

בשיא טוען כי אין ברירה: עלינו לוותר על חלקי נחלתנו בשל הבעיה הדמוגרפית. יהודי דתי חייב לשאול: היד ה' תקצר? האם יכולה להיות בעיה שקב"ה אינו יכול לפתור? האם ה' מבקש מעמו לשכתב את התורה, לוותר מרצון על חלקי ירושתנו הנצחית, בגלל שאינו יכול לפתור את הבעיה הדמוגרפית? החילונים אולי יענו: "נכון, איננו יכולים לסמוך על הקב"ה". אבל בשיא הוא יהודי דתי. יהודי דתי יודע שהקב"ה הוא כל-יכול.

בשיא גם יודע שרבנים גדולים בדורנו כבר דיברו על כך, וכי דעת התורה בעניין זה ידועה. הסיבה שאנו מבקשים דעת תורה היא שקיומנו תלוי בעצם באלה היהודים תורה באופן הטוב ביותר. גדולי התורה של דורנו, כולל רבי המכובד, הרב מרדכי אליהו, הראשון לציון, קבעו בבירור כי אסור לעקור יהודים מבתיהם ומארצם! הרבנים אומרים לנו כי תכנית הפינוי איננה מוסרית ומחללת את השם בארץ. יהודי דתי מציינת לדעת תורה.

איך קורה שבשיא מתעלם מסמכויות התורה? במקום זאת הוא מצטט את צ'ו-אן-לאי, את הממשלה, את הכנסת, את משרד המשפטים ואת הצבא, כסמכויות הגבוהות ביותר שלו. בשיא אומר כי אינו יכול למנוע את הפינוי. אולי זה נכון, אבל אין זה אומר כי עליו להשתתף בחילול השם הזה. דעת התורה קובעת באופן ברור כי אל לו, או לכל יהודי ירא שמים, להשתתף בכך.

נוסף על כך, על ידי הסכמתו לבצע משימה בלתי מוסרית זו בשיא הפך דוגמה לכופרים בממשלת ה' על הארץ. לבורים ולחילונים בשיא משמש דוגמה ליהודי דתי שוויתר. הם מסיקים מכך כי בסופו של דבר כל היהודים, כולל הדתיים, יוותרו. יוותרו על מה? על אמונתם ובטחונם בנצחיותן של הבטחות ה' לעם ישראל (חס וחלילה).

יהודי דתי יודע שיש רק שלשה דברים שעליהם יהודי ייהרג ולא יעבור. ואלה הם: שפיכות דמים, עבודה זרה, וגילוי עריות. מלבד עבירות חמורות אלה, ליהודי מותר לעבור על כל מצוות התורה כדי להציל חיים. מדוע? כי התורה מצווה אותנו "וחי בהם". אך יש עוד מקרה שבו יהודי ייהרג ולא יעבור: אם יהודי מתבקש להכחיש את התורה, עליו למות ולא לעשות זאת. למשל, אם מאיימים על יהודי לאכול חזיר, ולא – ייהרג, מותר לו לאכול. אך אם יהודי מצווה לעשות אותו דבר למטרה מוצהרת של כפירה באמיתות התורה, עליו להרג ולא להכחיש אפילו חלק מהתורה.

דוגמה מפורסמת של עקרון זה היא הסיפור של חנה ושבעת בניה. ששת הבנים הראשונים העדיפו למות ולא להשתחוות למלך גוי כהכחשה פומבית של התורה. במקרה של הבן השביעי, הקטן, המלך אמר לו: "אפיל את הטבעת שלי על הרצפה. די שתתכופף ותרים אותה. כולם יחשבו שהשתחוית לי, אבל בעצם רק תרים את טבעתי. כך תציל את חיך." המלך הפיל את טבעתו, אך הילד סרב להרימה. הילד העדיף למות ולא ליצור רושם כאילו הכחיש את התורה בכך שהשתחוה. אמו חנה שתקה כל אותה עת.

האם יש בכלל שאלה כי על ידי בחירתו של יונתן בשיא, יהודי דתי, כמחסל ראשי של בתים יהודיים וקהילות יהודיות בישראל, ראש הממשלה שרון יצר מצב שבו יהודי דתי יכחיש את התורה בפרהסייה? עצם המשימה שבשיא קיבל על עצמו לבצע מכחישה את הציווי היסודי ביותר של התורה: אהבת ישראל.

חז"ל אמרו כי שלוש התכונות האופייניות ביותר ליהודי הן ביישנות, רחמנות וגמילות חסדים. אם חסרה אחת מתכונות אלה אצל יהודי, יש לבדוק את יחוסו. איך יכול בשיא ליישב שמירת מצוות עם התכונות המנוגדות הדרושות לו למילוי משימתו כמחסל ראשי? במקום להיות ביישן, עליו להיות יהיר וחסר לב כדי לגרש יהודים מבתיהם. במקום להיות רחמן עליו לפעול ללא רחמים. במקום לעשות מעשים טובים עליו להיות כל כך גטול טוב עד כי אינו יכול להבחין ברשע הטמון במעשיו, וכל כך חסר רחמים עד שהוא יכול לרמות את עצמו ולחשוב כי הוא עושה מעשה טוב.

התעורר, יונתן בשיא! נשמתך היהודית הטובה בסכנה!

כאשר תינוק נולד, מן השמים קובעים את כל המיומנויות, הכישורים והתכונות שיהיו לילד. על הילד לעבוד קשה על מנת לפתח דברים אלה כדי שיוכל להנות מהם בכל חייו. חז"ל אמרו שהדבר היחיד שאינו נקבע מן השמים הוא האם האדם יהיה רשע או צדיק. זה תלוי בבחירה שלו. בחרת, יונתן בשיא, אבל זו בחירה קטלנית וחסרת-לב – בחירה שתרחף מעליך ומעל צאצאיך עד עולם.

אחי יונתן, טעית בשיקול דעת. פגעת בעצמך וביהדות התורה תוך כדי כך. אבל עדין לא מאוחר מדי לחזור בך, לתקן את המעוות. אני מתחנן בפניך, קח את הגלימה שניתנה לך כמחסל ראשי של עם ישראל, וזרוק אותה בחזרה לרגלי ראש הממשלה. אל תתן לדם יהודי הכרוך בגלימה זו להכתים את נשמתך היהודית הטובה.

יונתן בשיא, לפני שבוע איש לא ידע את שמך. היזהר, אחי, פן שמך יהפוך לקללה לכל הדורות! חזור אל ה' וותר על משימה קטלנית זו. חזור את כבודך ואת מקומך בין המאמינים בחסד הנצחי של ה'. כיהודי דתי, לא תוכל לעשות פחות מזה.